

ת"פ 48194/05/17 - מדינת ישראל נגד צ א

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 48194-05-17 מדינת ישראל נ' א

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
	מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ מתמחה שקד כהן
	נגד
	צ א
הנאשמת	ע"י ב"כ עו"ד טרבלסי

גזר דין - ללא הרשעה

1. הנאשמת הודתה בכתב אישום מתוקן המייחס לה עבירה של תקיפת בן זוג, לפי סעיף, 379 + 382(ב) לחוק העונשין התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 4.12.16 עת הנאשמת והמתלון היו מצויים בהליכי פרידה, על רקע ויכוח בעניין הרכב, תקפה הנאשמת את המתלון בכך שהכתה אותו במצחו באמצעות מפתחות.

הסדר טיעון

2. ביום 15.3.18 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשמת תודה בכתב אישום מתוקן, לא תורשע, ותופנה לשירות המבחן. הצדדים ישובו לשוחח לאחר התסקיר. המאשימה ביקשה לבחון את שאלת ההרשעה בכפוף לתסקיר.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 2.10.18 סקר שירות המבחן באריכות את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשמת. הנאשמת בת 26, פרודה ואם לשני ילדים. בוגרת 12 שנות לימוד, שירתה שירות צבאי מלא. מובטלת מזה כשנתיים לאחר שעבדה בעבודות זמניות בתחום שירות הלקוחות. הנאשמת נעדרת עבר פלילי. ביצעה את העבירה בהיותה בשלבי הריון מתקדמים על רקע קונפליקט בין בני הזוג באשר להתנהלותו של המתלון כאב. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת ספגה אלימות מן זוגה במהלך השנים וכי העבירה הנוכחית הינה תגובה לאלימות שהופעלה כלפיה. הנאשמת ללא עורף תמיכתי של בני משפחה. שירות המבחן ציין כי הנאשמת משתפת פעולה עם הגורמים המטפלים והעריך כי שילובה בטיפול במסגרת הרווחה והקניית כלים להתמודדות עם המורכבות שבחייה, יחזקו את סיכוייה להשתקם. שירות המבחן ראה חשיבות לחזק ולעודד את הדרך בה נמצאת כיום הנאשמת ולפיכך המליץ על ענישה בדמות צו מבחן והתחייבות. בהעדר נזק קונקרטי נמנע שירות המבחן

מהמלצה לבטל הרשעה.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה עתר לאמץ המלצת שירות המבחן, לפיכך עתר להרשעת הנאשמת, הטלת צו מבחן וחיוב הנאשמת לחתום על התחייבות להימנע מעבירה.
5. ב"כ הנאשמת ביקש להימנע מהרשעתה, הפנה לנסיבות ביצוע העבירה, לכך שהנאשמת ספגה משך שנים אלימות מבן זוגה, וכיום מגדלת את שני ילדיה כאם יחידנית ללא עזרה. לדבריו הנאשמת טרם הספיקה ללמוד ולהתפתח במישור המקצועי בשל המטלות הרובצות לפתחה, אך בכוונתה לעשות כן, והרשעה תפגע באפשרות זו.
6. הנאשמת ביקשה לשאת דברים. ציינה כי למדה בתיכון מנהל עסקים וכלכלה וברצונה ללמוד בעתיד ראיית חשבון, כרגע אינה יכולה ללמוד מאחר וילדיה עברו ניתוחים והיא מטפלת בהם לבדה.

דין

מתחם העונש ההולם

7. **הערך המוגן** שנפגע בעבירה שביצעה הנאשמת הוא זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו.

על הפגיעה בערך זה יפים דברי כב' השופט א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07) [פורסם בנבו]:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבת האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

8. **מידת הפגיעה** בערך המוגן היא ברף הנמוך, למתלונן לא נגרמה חבלה.

9. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה** נתתי דעתי לכך שהעבירה בוצעה כשהנאשמת הייתה בחודש התשיעי להריונה, על רקע יחסים מורכבים עם המתלונן, עת היו בהליכי פרידה, ובעקבות יכוח, זאת לאחר שלדבריה ספגה ממנו אלימות במשך שנים. נתתי דעתי לכך שלא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה, לא היה תחכום, העבירה לא בוצעה באכזריות, הנאשמת הכתה במצחו של המתלונן באמצעות מפתחות שאחזה בידה. לא נגרמו למתלונן חבלות.

10. בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות.

ראו בין היתר רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16) רע"פ 6037/15 סיימון צדקה נ' מדינת ישראל, (7.9.2015); רע"פ 3629/11 פלוני נ' מדינת ישראל (18.5.11); רע"פ 8323/12 שוקרון נ' מדינת ישראל, רע"פ 9118/12 פרגין נ' מדינת ישראל (1.1.13), רע"פ 1631/12 פדידה נ' מדינת ישראל, רע"פ 1923/11 חטיב נ' מדינת ישראל, רע"פ 6821/08 מסרי נ' מדינת ישראל, רע"פ 3152/08 חמו נ' מדינת ישראל (23.10.08), רע"פ 7951/10 ניב נ' מדינת ישראל, רע"פ 1293/08 קורניק נ' מדינת ישראל (25.6.08), ע"פ (מח' חי') 2350-02-13 פלוני נ' מדינת ישראל (7.11.13); עפ"ג (מח'-מרכז) 33615-05-13 ע' ב' ד' ג' נגד מדינת ישראל (מיום 28.7.2013); עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 30868-08-13 חג'אג' נ' מ"י (6.10.14), עפ"ג (מח' חיפה) 33154-05-14 יוסופוב נ' מדינת ישראל (26.6.14), עפ"ג (מח' מרכז) טלה נ' מדינת ישראל (9.12.14), עפ"ג (מח' ים) 46599-01-15 פלוני נ' מדינת ישראל (3.3.15); עפ"ג (מח'-מרכז) 3328-05-15 פלוני נגד מדינת ישראל (6.9.2015); עפ"ג (מח' ים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.15).

קיימים גם מקרים בהם הסתיים ההליך ללא הרשעה: ראו למשל תפ (טבריה) 36160-01-16 - **מדינת ישראל נ' מרים גלאור**.

11. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאירוע שבפני נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

הימנעות מהרשעה

12. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדיון.

עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשמת.

13. נטל ההוכחה בעניין זה רובץ לפתחה של הנאשמת.

14. מבחינת סוג העבירה, אני סבורה כי בנסיבות המקרה שבפני ניתן לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, והראיה שאף המאשימה, בעת הצגת ההסדר סברה כי ניתן בשלב זה להימנע מהרשעה, ועמדתה הסופית בשאלת ההרשעה תיבחן בכפוף לנסיבות האישיות אשר יתבררו לאחר קבלת התסקיר. כאמור, עסקינן בתקיפה ברף הקל, ללא חבלות, אירוע נקודתי על רקע ויכוח במהלך הליכי היפרדות.

15. הנאשמת שבפני צעירה, נעדרת עבר פלילי, נסיבות חיים אינן קלות כלל, גדלה בתנאי מצוקה, וכיום מגדלת

בגפה כאם יחידנית שני קטינים. הנאשמת משתפת פעולה בהליך טיפולי ומשקיעה מאמצים בשיקום חייה על מנת לדאוג לצרכי ילדיה. שירות המבחן סבר כי יש לעודד ולחזק את הדרך בה נמצאת הנאשמת, דרך שיקומית שיש בה כדי להפחית הסיכון להישנות עבירות.

16. אני סבורה כי בנסיבות תיק זה, בשים לב שהעבירה אינה ברף חומרה גבוהה, ועל רקע נסיבותיה האישיות של הנאשמת, שיקולי השיקום והחשיבות בהעברת מסר מעודד ומחזק להמשך השיקום מצדיקים הימנעות מהרשעתה.

17. אמנם לא הוכח נזק קונקרטי שיגרם לנאשמת בשלב זה כתוצאה מהרשעתה, ועם זאת, בשים לב לגילה הצעיר של הנאשמת, לעובדה כי כבר בגיל 21 הפכה לאם וטרם החלה בבניית עתידה המקצועי, ובשים לב להליך השיקומי שעוברת, שיכלול בהמשך, מן הסתם, גם שילובה בעבודה כמפרנסת יחידה לשני ילדים קטינים, אני סבורה כי הרשעה עלולה לפגוע בסיכויי שיקומה. הנאשמת בטיעוניה הביעה רצון לעסוק בתחומי הכלכלה ומנהל עסקים, תחומים אותם למדה בתיכון.

18. לאור כל האמור, ותוך מתן דגש רב לשיקולי השיקום, אני נמנעת מלהרשיע הנאשמת ומחייבת את הנאשמת כדלקמן:

א. הנאשמת תחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת אלימות והכל תוך שנה מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא תחתום הנאשמת כאמור, תיאסר למשך 15 יום.

ב. הנני מטילה על הנאשמת צו מבחן וזאת למשך שנה. הנאשמת תימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. במסגרת המבחן תשולב הנאשמת בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

הנאשמת מוזהרת כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו, להרשיעה, ולהטיל עליה עונש נוסף, בגין העבירה בה הורשעה, במקום צו המבחן.

ככל שקיימים מוצגים - יושמדו בחלוף תקופת הערעור

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

העתק הפרוטוקול לשירות המבחן

ניתן היום, 31.10.18, כב חשון תשע"ט, במעמד הצדדים.